

v|b|z

**biblioteka
1000 CVJETŌVA.**

knjiga 95.

**izvršna urednica:
Sandra Ukalović**

**Dr. Eric Pearl
Rekonekcija**

**izdavač:
V.B.Z. d.o.o.
10010 Zagreb, Dračevićka 12
tel: 01/6235-419, fax: 01/6235-418
e-mail: info@vbz.hr
www.vbz.hr**

**za izdavača:
Boško Zatezalo**

**urednik knjige:
Bruno Šimleša**

**lektura i korektura:
Anka Munić**

**grafička priprema:
V.B.Z. studio, Zagreb**

**tisak:
Grafčki zavod Hrvatske d.o.o., Zagreb
svibanj 2010.**

**Dr. Eric
Pearl
Rekonekcija**

Iscijelite druge, iscijelite sebe

s engleskoga prevela:
Radha Rojc-Belčec

v|b|z

biblioteka
1000 CVJETOVA

knjiga 95.

naslov izvornika:

Dr. Eric Pearl
THE RECONNECTION

copyright © 2001 by Eric Pearl
All rights reserved.

copyright © 2010. za hrvatsko izdanje:
V.B.Z. d.o.o.
Zagreb

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu
pod brojem 737437.

ISBN: 978-953-304-204-6

*Posvećeno mojim roditeljima, jer su mi poklonili život
– i hrabrost da proživim njegovu istinu.*

*Posvećeno Aaronu i Solomonu, jer su mi pružili uvid
– i potvrdi koja mi je bila potrebna da bih nastavio.*

Posvećeno Bogu/Ljubavi/Svemiru, jer daju.

sadržaj:

9	Predgovor
15	Uvod
17	Zahvale
19	Prvi dio: Dar
21	01. Prvi koraci
26	02. Pouke iz života poslije smrti
36	03. Djetinjarije
48	04. Novi put otkrivanja
57	05. Otvaraju se nova vrata – uključuje se svjetlost
68	06. Potraga za objašnjenjima
72	07. Dar kamena
80	08. Uvidi: sadašnjost i budućnost
95	Drugi dio: Iscjeljivanje rekonekcijom i što ono znači
97	09. Recite mi nešto više
99	10. Strune i niti
105	11. Velika pitanja
114	12. Da biste dali, morate primiti
119	13. Ne smetajte
133	14. Vi ste odgovorni za svoj život
141	15. Stvari o kojima treba razmisliti
149	Treći dio: Vi i iscjeljivanje rekonekcijom
151	16. Zaranjanje u bazen energije rekonekcije
156	17. Okolina iscjelitelja
164	18. Aktiviranje iscjelitelja u vama
173	19. Pronalaženje energije
177	20. Treći partner
193	21. Odnos s pacijentima
201	22. Što je iscjeljivanje?
209	Završne misli
213	O autoru

Predgovor

Pred vama je knjiga o hrabrom i brižnom kliničkom liječniku, dr. Ericu Pearlu, koji je otkrio da je ključ zdravlja i iscjeljivanja ono što sâm naziva *rekonekcijom*. Kad smo prvi put čuli kako govori u Programu integrativne medicine dr. Andrewa Weila na Sveučilištu u Arizoni, dojmila se nas njegova iskrenost i otvorenost. Taj je čovjek bio spreman odreći se jedne od najunosnijih kiropraktičarskih ordinacija u Los Angelesu i upustiti se u istraživanje duhovnog iscjeljivanja kako bi pronašao odgovor na neka od najvažnijih i najspornijih pitanja suvremene medicine i iscjeljivanja.

Igra li energija, zajedno s informacijama koje prenosi, glavnu ulogu u zdravlju i iscjeljivanju?

Može li se naš um povezati s tom energijom i možemo li naučiti ovladati njome kako bismo iscjeljivali sebe i druge?

Postoji li obuhvatnija duhovna stvarnost, sastavljena od žive energije, s kojom se možemo naučiti povezati, a koja bi mogla potaknuti ne samo naše osobno iscjeljivanje, nego i iscjeljivanje planeta kao cjeline?

Pitali smo se: »Zar je dr. Pearl sišao s uma? Ili se ponovno povezao s mudrošću vlastita srca i živog energetskega srca svemira?«

Kad smo ga upoznali, nismo znali odgovor na to pitanje. Međutim, dr. Pearl se držao onog što je govorio. Zato je sa svojim tvrdnjama – kao i sa svojom nadarenošću – došao u istraživački laboratorij čije je geslo »Ako je nešto stvarno, mi ćemo to otkriti, a ako je lažno, pronaći ćemo pogrešku.«

Laboratorij za ljudske energetske sustave pri Sveučilištu u Arizoni posvećen je integraciji medicine uma i tijela, energetske medicine i duhovne medicine. Radeći s dr. Pearlom nije nam svrha bila dokazati da iscjeljivanje rekonekcijom postoji, nego tom procesu iscjeljivanja rekonekcijom dati priliku da se dokaže.

Povijesna veza s rekonekcijom

Moj osobni odnos s idejom rekonekcije traje od mog diplomskog programa na Harvardu s kraja 60-ih godina. Upoznao sam se s temeljnim istraživanjem

o samoregulaciji i iscjeljivanju koji je vodio jedan od najinovativnijih znanstvenih fizičara prve trećine proteklog stoljeća.

Godine 1932. profesor Walter B. Cannon s Harvarda objavio je svoje klasično djelo, *The Wisdom of the Body* (Mudrost tijela). Dr. Cannon je opisao na koji način tijelo održava svoje fiziološko zdravlje – engleska riječ za zdravlje dolazi od grčke riječi *hael*, što znači »cjelovitost« – procesom koji je nazvao »homeostaza«. Prema Cannonu, da bi tijelo bilo sposobno održati svoju homeostatičku cjelovitost, tjelesni procesi povratne sprege trebaju biti povezani, a informacije koje putuju tom mrežom putova povratne sprege moraju biti protočne i točne.

Primjerice, ako termostat povežete s peći tako da signal termostata uključi peć kad god se temperatura u vašoj sobi spusti ispod razine koju ste odredili na termostatu i obrnuto, temperatura u vašoj sobi održavat će se na istoj razini. Termostat pruža povratnu informaciju, a rezultat je homeostaza između vas i vaše sobe.

Homeostazu omogućuju pravilne povezanosti u okviru sustava. Ako isključite povratnu informaciju, temperatura se neće održati. To je sažeto objašnjenje ideje o povezanosti povratnih informacija.

Kao mladi asistent na Odsjeku za psihologiju i društvene odnose na Harvardu, došao sam do otkrića kako su povezanosti povratnih informacija presudne ne samo za fizičko zdravlje i cjelovitost, nego i za zdravlje i cjelovitost na svim razinama prirode. Povezanost povratnih informacija temeljna je za cjelovitost – energetska, fizičku, emocionalnu, mentalnu, društvenu i globalnu, pa čak i za astrofizičku.

Ustvrdio sam da bi Cannonova »mudrost tijela« mogla odražavati šire, univerzalno načelo. To sam nazvao »mudrošću sustava« ili jednostavnije, »mudrošću povezanosti«:

Kad su stvari povezane

1. kisik povezan s vodikom kemijskim vezama u vodi;
2. mozak povezan s fiziološkim organima živčanim, hormonalnim ili elektromagnetskim mehanizmima u tijelu, ili
3. Sunce povezano sa Zemljom pomoću sile teže i elektromagnetskih utjecaja u Sunčevu sustavu...

...a informacije i energija slobodno kolaju, svaki sustav posjeduje sposobnost da bude zdrav, ostane cjelovit i evoluirati.

Dok sam sredinom 70-ih do kraja 80-ih godina bio profesor psihologije i psihijatrije na sveučilištu Yale, objavio sam znanstvene radove koji su to univerzalno načelo povezanosti primjenjivali ne samo na

cjelovitost i iscjeljivanje uma i tijela, nego na povezanost i iscjeljivanje na svim razinama prirode (primjerice, Schwartz, 1977; 1984.) Moji kolege i ja postavili smo teoriju da postoji pet temeljnih koraka za postizanje cjelovitosti i iscjeljivanja: *pažnja, povezanost, samoregulacija, poredak i lakoća.*

Prvi korak: svjesna pažnja. To je sasvim jednostavno, kao doživljaj vlastita tijela ili energija koja teče kroz vaše tijelo te između vas i vaše okoline.

Drugi korak: pažnja stvara povezanost. Kad svom umu svjesno ili nesvjesno dopustite da iskusi energiju i informacije, taj proces potiče stvaranje povezanosti ne samo u vašem tijelu, nego i između vašeg tijela i okoline.

Treći korak: povezanost potiče samoregulaciju. Poput ekipe sportaša ili glazbenika koji zajednički postižu vještinu u sportu ili džezu, dinamičke povezanosti između suigrača omogućuju ekipi da se organizira i kontrolira (to se naziva »samoregulacija«), uz pomoć trenera i dirigenata.

Četvrti korak: samoregulacija potiče poredak. Ono što doživljavate kao cjelovitost, uspjeh ili čak i ljepotu odražava organizirajući proces koji omogućuju povezanosti, jer one omogućuju samoregulaciju.

Peti korak: poredak se izražava lakoćom. Kad je sve pravilno povezano, a dijelovi (igrači) imaju mogućnost ispuniti svoje uloge, proces samoregulacije odvija se bez napora. Proces teče.

Vrijedi i obrnuto. Postoji pet temeljnih koraka za postizanje raspada i bolesti: *nepažnja, nepovezanost, neregulacija, nered i bolest.*

Ako ne obraćate pažnju na svoje tijelo (prvi korak), to stvara *nepovezanost* u njemu te između vašeg tijela i okoline (drugi korak), što potiče *gubitak regulacije* u tijelu (treći korak), a to bi se moglo protumačiti kao *nered* u sustavu (četvrti korak) i doživjeti kao *bolest* (peti korak).

Povezanost vodi do *poretka* i *lakoće*, a *nepovezanost* vodi do *nereda* i *bolesti*.

Dok čitate knjigu dr. Pearla, uvidjet ćete da te stepenice povezanosti oživljavaju na svim razinama – od energetske, kroz um i tijelo, do duhovne. Ključno za razumijevanje te nove razine iscjeljivanja je riječ »ponovno«: iscjeljivanje uz pomoć *ponovnog* obraćanja pažnje, *rekonstrukcija*, *ponovnog* uvođenja regulacije i poretka.

Otkrivanje mudrosti rekonekcije

U mюзiklu Stephena Sondheima, *Sunday in the Park with George* (Nedjelja u parku s Georgeom), koji govori o pointilističkom slikaru Georgeu Seuratu, stvaranje ljepote opisano je kao proces uspostavljanja povezanosti. Seurat je bio majstor za organiziranje i povezivanje raznobojnih točkica, stvarajući prekrasne slike koje nas i danas ostavljaju bez daha. Sondheim nas podsjeća na važnost toga procesa svojim jednostavnim stihovima: »Poveži se, George, poveži se.«

Čitajući ovu knjigu, sudjelovat ćete u iscjeljujućem putovanju rekonekcije. Dok dr. Pearl povezuje točkice svog života, vaš um i srce će se proširiti i sjediniti. Dobit ćete uvid u dušu nadarena iscjelitelja koji je, otkrivajući proces rekonekcije, iskusio osobne dvojbe i patnju, a osjetit ćete i dubok blagoslov i zadovoljstvo koje je doživio promatrajući kako mu pacijenti ozdravljaju.

Ne želimo ostaviti dojam da je sve napisano u ovoj knjizi znanstveno dokazano. Međutim, to ne čini ni dr. Pearl. On iznosi svoja iskustva, navodi *svoje* zaključke, a onda prepušta *vama* da donesete svoje. Putovanje se nastavlja.

Dr. Pearl je odavno posvećen medicini utemeljenoj na dokazima. Temeljna znanstvena istraživanja koja se obavljaju u našem laboratoriju iznenađujuće su u skladu s njegovim predviđanjima, a planiramo i buduća klinička istraživanja. Kao što nagovještava naša knjiga *The Living Energy Universe* (Živi energetska svemir), mudrost potrebna za iscjeljivanje može biti posvuda oko nas i samo čeka da je otkrijemo kako bi mogla služiti svojoj najuzvišenijoj svrsi.

Nadamo se da će ova knjiga i vas prosvijetliti i nadahnuti kao što je to učinila s nama.

Gary E. R. Schwartz, doktor znanosti i

Linda G. S. Russek, doktorica znanosti

Gary E. R. Schwartz, doktor znanosti, profesor psihologije, medicine, neurologije, psihijatrije i kirurgije te direktor Laboratorija za ljudske energetske sustave na Sveučilištu u Arizoni. Ujedno je i potpredsjednik za istraživanje i obrazovanje Zaklade živog energetskog svemira. Doktorsku titulu stekao je na sveučilištu Harvard 1971. godine a do 1976. je radio kao asistent psihologije na istom sveučilištu. Bio je profesor psihologije i psihijatrije na sveučilištu Yale, direktor Psihofiziološkog centra na Yaleu te jedan od direktora Klinike za bihevioralnu medicinu na Yaleu do 1988. godine.

Linda G. S. Russek, doktorica znanosti, klinička je asistentica medicine i jedna od direktorica Laboratorija za živi energetske svemir pri Sveučilištu u Arizoni. Ujedno je predsjednica Zaklade za živi energetske svemir i režira seriju Celebrating the Living Soul (Slavljenje žive duše) (www.livingenergyuniverse.com).

Uvod

»Svatko ima svrhu u životu... jedinstven dar ili posebnu nadarenost koje može dati drugima. A kad tu jedinstvenu nadarenost udružimo sa služenjem drugima, doživljavamo zanos i radost vlastita duha, što je konačni cilj svih ciljeva.«

Deepak Chopra, doktor medicine

U životu sam dobio mnogo krasnih darova. Jedan od njih je čudesna sposobnost iscjeljivanja – koju, kao što ćete vidjeti na ovim stranicama, ne razumijem u potpunosti (iako je polako počinjem razumijevati). Drugi dar je moje otkriće da uistinu postoje svjetovi izvan ovoga. Treći dar je prilika koju sam dobio da napišem ovu knjigu i otkrijem informacije do kojih sam dosad došao.

Kad je riječ o prvom daru, prekrasno je to što sam zahvaljujući njemu spoznao da imam životnu svrhu i da sam blagoslovljen ne samo time što je mogu *prepoznati*, nego i time što je mogu proživljavati aktivno i svjesno. Ovaj je dar uistinu najveći od svih životnih darova.

Drugi dar pružio mi je sposobnost da prepoznam svoje istinsko ja – da razumijem da sam duhovno biće te da je moje ljudsko iskustvo samo *ljudsko* iskustvo. To je samo *jedno* iskustvo onoga što jesam. Ima i drugih. Dok promatram kako moj duh izbija u svemu onome što radim, u stanju sam ga uvidjeti – i dodirnuti – i u drugima. To je čudesan dar te, iako mi je cijelo vrijeme bio nadohvat ruke, dosad ga nikad nisam primijetio. Taj mi je drugi dar pružio uvid u vlastitu svrhu.

Treći dar je onaj koji je udahnuo nov životni element u prva dva. Sve donedavno sam drugim ljudima pružao samo svoj dar iscjeljivanja, i to u individualnim tretmanima. Iako sam volio svoj posao, znao sam da bih taj dar trebao pružiti većem broju ljudi. Nisam mu činio uslugu time što sam ga zadržavao za sebe, iako to nisam činio namjerno. Doživljavao sam ga kao dar (što i jest), pa sam stoga smatrao da ga ne mogu dati drugima (iako ipak mogu).

Bio je strpljiv sa mnom. Znao je da ću uskoro sagledati širu sliku. Kad se razotkrila njegova sposobnost da se udubi u druge, počeo sam održavati seminare na kojima su velike skupine ljudi mogle doći u dodir s njima iz prve ruke. Bilo je uzbudljivo otkriće da se taj dar iscjeljivanja u drugim ljudima može aktivirati i putem televizije. A kad govorimo o pisanoj riječi – izgleda da to otvara potpuno novu dimenziju njegova prenošenja. U prenošenju toga dara putem pisane riječi i televizije privlačno je to što mnogo većem broju ljudi omogućuje da iskuse buđenje te iscjeljujuće sposobnosti u sebi. Shvatio sam da je došlo vrijeme za pomak u našem razumijevanju, da ljudska rasa uvidi kako možemo služiti jedni drugima gdje god nas se okupi dvoje ili više, ali ne bih želio da to zvuči pretjerano religiozno. Jedni drugima možemo olakšati iscjeljivanje. A sad to možemo činiti na razinama koje nam nikad prije nisu bile dostupne.

Postupno sam shvatio da moj dar ne pomaže samo *drugima*, nego pomaže *drugima* da pomognu trećima. To znači da imam veće mogućnosti pomoću kojih mogu početi ispunjavati svoju svrhu.

Ova je knjiga kombinacija priručnika za upotrebu kakav ja sam nikad nisam imao... i poticaj koji će vas ponukati da krenete svojim putem.

Ako vam je namjera da *postanete* iscjelitelj ili iscjeliteljica, da svoju trenutačnu sposobnost iscjeljivanja uzdignete na više razine – ili da jednostavno dodirnete zvijezde kako biste znali kako uistinu postoje – tada je ova knjiga napisana za vas.

No, napisana je i za mene. Ona je izraz moje svrhe u životu, koju sam napokon pronašao. Ili bih možda trebao reći da je moja svrha pronašla mene. Nadam se da će vam to pomoći da i vi pronađete svoju.

Dr. Eric Pearl

Zahvale

Volio bih se zahvaliti:

Sonnyju i Lois Pearl, svojim roditeljima, na njihovoj sveobuhvatnoj podršci.

Chadu Edwardsu, čija su čestitost, nepresušna energija i nepokolebljiva predanost istini spasile ovu knjigu.

Hobieju Doddu, čija mi je izuzetna ljubav, odanost, prijateljstvo i vjera – kao i sposobnost da vodi brigu o mom osobnom i poslovnom životu – omogućila da odvojim dovoljno vremena kako bih sjeo i napisao ovu knjigu.

Jill Kramer, čija je urednička vještina otkrila bit ove knjige i omogućila drugima da je pronađu i oni.

Robin Pearl-Smith, mojoj sestri, koja je održavala moju internetsku stranicu, stalno uređujući ovu knjigu (zajedno s mojim roditeljima, Hobiejem i Chadom – prije nego što je Jill stigla do nje), pomažući mi da shvaćanje o rekonstrukciji uvedem u svijet.

Johnu Edwardu, na njegovoj potpori.

Lorane, Harryju i Cameronu Gordonu, koji su mi otvorili svoje srce i pružili mi drugu obitelj i drugi dom, pomogavši mi da postanem sve ono što sam mogao postati.

Lee i Patti Carroll, čije su mi prijateljstvo i vjera pomogli da izdržim tijekom procesa pisanja ove knjige.

Johnu Altschulu, koji je uljudno pokušao ignorirati ovaj proces sve dok i sam nije doživio iscjeljenje.

Aaronu i Solomonu, na njihovu neizmjernom razumijevanju.

Fredu Ponzlovu, na nesebičnosti kojom mi je pružao sebe i svoje vrijeme.

Mary Kay Adams na njezinoj odlučnoj potpori i ohrabrenju.

Garyju Schwartzu i Lindi Russek na njihovu vremenu i energiji koje su uložili u istraživanje i dokumentaciju o iscjeljivanju rekonstrukcijom, kao i na njihovu prekrasnom predgovoru ovoj knjizi.

Reidu Tracyju na njegovu radu s ovom knjigom i na tome što se prema meni odnosio ljubazno i s razumijevanjem.

Svim zaposlenima u izdavačkoj kući Hay House, uključujući Tonyju, Jacquija, Jenny, Summer i Christy, na tome što su bili prisutni za rad na ovoj knjizi kad god je to bilo potrebno.

Susan Shoemaker koja je natočila bezbrojne šalice čaja čitajući mi ovu cijelu knjigu naglas – i to *dvaput!*

Joelu Carpenteru, koji me je pustio u svoj dom i uvijek pazio da stanem s pisanjem kako bih mogao nešto pojesti.

Stevenu Wolfeu na tome što je predstavljao čvrst i stabilizirajući element u mom životu.

Craigu Pearlu, mom bratu, na tome što se nije smijao.

*I Bogu, Jedinom u ovoj knjizi kojemu
je svejedno kako ću napisati Njegovo ili Njezino ime.*

Prvi dio

Dar

*»Koliko još dugo namjeravate ostaviti svoju energiju da spava?
Koliko još dugo namjeravate ostati nesvjesni vlastite veličanstvenosti?«*

Iz knjige *A Cup of Tea* (Šalica čaja) Bhagwana Shreeja Rajneesh

01. Prvi koraci

*»Samo su dva načina na koje možete proživjeti svoj život.
Jedan: kao da ništa nije čudo. Drugi: kao da je sve čudo.«*

Albert Einstein

Garyjevo čudo

»Kako se ovaj čovjek uopće uspeo stubama?«, upitao sam se bacivši pogled kroz prozor pokraj ulaza u moju ordinaciju. Moj je novi pacijent upravo stigao na vrh stubišta. Poskakivao je uza stube, a u pauzama bi se zagledao u sljedeću stubu, pripremajući se za uspon. Ponovno sam se upitao jesam li dobro odlučio kad sam kiropraktičarsku ordinaciju smjestio na drugi kat zgrade u kojoj nema dizala. Kao da sam radionicu za popravak automobilskih kočnica otvorio u podnožju brijega.

U vrijeme kad sam, 1981. godine, otvorio praksu, nisam imao mnogo izbora, a sad sam ih imao još manje, iako su se razlozi promijenili. Tijekom dvanaest godina koje sam ovdje proveo, moja se kiropraktičarska praksa razvila u jednu od najvećih u Los Angelesu. Zar sam se mogao jednostavno preseliti?

Odlučio sam da neću izaći i pomoći tom muškarcu uz posljednjih nekoliko stuba. Nisam mu želio oduzeti osjećaj da je nešto postigao. Na licu sam mu pročitao nepopustljivu odlučnost planinara koji se uspinje uz posljednji uspon Mount Everesta. Kad je napokon došepesao do vrha stepenica, to me podsjetilo na neustrašiv uspon zvonara crkve Notre Dame uz crkveni zvonik.

Zavirio sam u njegove dokumente i saznao da se zove Gary. Posjetio me zbog bolova u leđima koji su ga pratili cijeli život. To me nije iznenadilo. Iako je bio mlad i zdrav, njegovo bolno držanje upadalo je u oči istoga trenutka kad biste ga ugledali. Desna mu je noga bila nekoliko centimetara kraća od lijeve, a desni kuk mnogo viši od lijevog. Zbog takve iskrivljenosti hodao je pretjerano šepajući, pri svakom koraku ljuljajući desni kuk postrance, a onda bi se morao pokrenuti trupom naprijed da bi se izravnao. Desna mu je noga bila okrenuta prema unutra

i stajala je na lijevoj, tako da je izgledalo da ima samo jednu, veću nogu, na kojoj je težina njegova tijela pokušavala uhvatiti ravnotežu. Da ne bi pao, leđa su mu bila zgrbljena prema naprijed pod kutom od otprilike 30 stupnjeva, kao da se sprema skočiti u bazen. Položaj i način kretanja izazvali su velike probleme s leđima koji su trajali od djetinjstva.

Gary mi je ispričao svoju priču. Pokazalo se da se na neki način od djetinjstva muči sa stubama. Liječnik mu je prerano presjekao pupčanu vrpцу, prekinuvši dotok kisika u mozak. Kad su pluća preuzela zadatak disanja, šteta je već bila napravljena: mozak mu je bio tako oštećen da mu se desna strana nije razvijala simetrično.

Objasnio mi je da je, pokušavajući poboljšati svoje stanje, do četrnaeste godine posjetio više od dvadeset liječnika. Liječnici su mu operirali ahilovu tetivu na desnoj peti, produživši je, kako bi mu olakšali kretanje i držanje. Nije pomoglo. Dobio je ortopedске cipele i štitičke za nogu. Nije mu pomoglo. Kako su grčevi u desnoj nozi postajali sve jači, dobio je jake lijekove. Činilo se da ti lijekovi pomažu pri grčevima, iako je Gary od njih bio omamljen i dezorijentiran.

Naposljetku se našao u ordinaciji čuvenog i cijenjenog specijalista. Gary je bio siguran da će mu on moći pomoći, ako itko to uopće može.

Nakon detaljnog pregleda liječnik je sjeo, pogledao ga ravno u oči i rekao da ništa ne može napraviti. Gary će uvijek imati problema s leđima, rekao je, dodavši da će se problemi pogoršavati s godinama, a kostur sve više slabiti te da će naposljetku do kraja života biti osuđen na invalidska kolica. Gary je samo zurio u njega.

Sve su se njegove nade i očekivanja vrtjeli oko tog liječnika, ali je njegovu ordinaciju napustio deprimiraniji nego prije. Toga je dana, kako je sam rekao, »otpisao službenu medicinu«.

Prošlo je trinaest godina. Dok je vježbao s poznanicom, Gary joj je slučajno spomenuo da osjeća neobičajeno jaku bol u leđima. Ona je dvije godine prije toga, nakon teške motociklističke nesreće, bila moja pacijentica. Uputila je Garyja u moju ordinaciju.

I tako je došao k meni.

Udubljen u njegovu priču, podigao sam pogled s bilješki i upitao: »Znate li što se ovdje događa?«

Gary me pogledao, donekle zbunjen pitanjem. »Vi ste kiropraktičar, zar ne?«

Kimnuo sam, odlučivši da mu neću reći ništa drugo. Zrak je bio ispunjen očekivanjem. Zar sam ga samo ja osjećao?

Odvevši Garyja u drugu prostoriju, uputio sam ga da legne na stol i namjestio mu vrat. Rekavši mu da se vrati za 48 sati zbog pregleda, obavijestio sam ga da je prvi posjet završen.

Gary se vratio dva dana poslije.

Kao i prije, rekao sam mu da legne na stol. Namještanje je trajalo samo nekoliko sekundi. Zamolio sam ga da se opusti i sklopi oči te da ih ne otvara dok mu ne kažem. Podigao sam mu ruke, s dlanovima prema dolje, otprilike 30 centimetara iznad trupa, polagano zapažajući različite, ali još neuobičajene osjete koji su mi se javljali dok sam podizao ruke prema njegovoj glavi. Okrenuvši dlanove prema unutra, nastavio sam ih podizati sve dok se nisu našli okrenuti prema njegovim sljepoćnicama. Dok sam ih tako držao, promatrao sam kako se Garyjeve oči pomiču ovamo-onamo, hitro i snažno, s takvim intenzitetom da je bilo jasno kako ne spava.

Nagonski sam spustio ruke prema Garyjevim nogama. Okrenuo sam dlanove prema stopalima. Imao sam osjećaj da mi ruke pridržava nevidljivo uporište. Zbog oštećenja do kojeg je došlo pri porodu, Garyjeva je desna noga ostala okrenuta prema unutra čak i dok bi ležao na leđima. Dok sam promatrao njegova stopala u čarapama, nisam imao pojma što će se dogoditi. Noge kao da su mu oživjele. Ne samo onako kao što su žive noge svih nas, nego kao da su postale dva odvojena živa bića, različita jedna od druge i ni u kom slučaju slična Garyju. Promatrao sam njihove pokrete kao začaran. Izgledalo je kao da posjeduju neovisnu svijest.

Iznenada se Garyjeva desna noga pokrenula kao da lagano »pumpa« papučicu za gas. Kako se to nastavljalo, počeo je i drugi pokret prema van, tako da mu desna noga više nije ležala na lijevoj, nego prstima prema gore, kao i lijeva. Ne znajući uopće dišem li još, u tišini sam zurio u Garyja dok su mu oči i dalje pokretale kao metronom na velikom glasoviru. Tada se njegova noga, kao da još pumpa, okrenula natrag i našla u početnom položaju. Okretanje se nastavilo. Prema van. Prema unutra. Van. Unutra. Tada je prestalo. Pričekao sam. I čekao. I čekao. Izgledalo je da se više ništa ne događa.

Krenuo sam duž stola i stao zdesna Garyju. Iako nisam običavao dodirivati pacijente za vrijeme terapije, osjećao sam da moram sasvim lagano spustiti ruke na njegov desni kuk, desnu povrhu lijeve, ali ne izravno jednu preko druge. Promatrao sam Garyjeve noge. Desna noga ponovno se počela kretati, najprije kao da pumpa, a onda u krug. Prema van. Prema unutra. Van. Unutra. Van.

Čekao sam. I čekao. Izgledalo je da se više ništa ne događa.

Podigao sam ruke s Garyjeva kuka, a onda ga blago, s dva prsta, dodirnuo po prsima. »Gary? Mislim da smo završili.«